

Over vrouwenbesnijdenis, polygamie en begrafenisrituelen

Weblog Jasper Maas; 1 augustus 2013

Het was een mooi moment. Afgelopen juli werd de eerste groep studenten waar ik bij betrokken raakte toen ik werd uitgezonden naar het Presbyterian Lay Training Centre ingezegend als catecheet in de Presbyterian Church. We begonnen in 2011 aan een catechetencursus met 28 studenten uit het Bolgatanga kerkdistrict. In het engels, met af en toe wat vertaling naar het frafra, de lokale taal in het gebied. Na vele malen afreizen naar Bolgatanga voor vervolgotrainingen konden die zondag in juli uiteindelijk 15 studenten de handen worden opgelegd in een mooie kerkdienst in de Pnielkerk in Bolgatanga), vlak bij de grens met Burkina Faso.

De weken ervoor waren we bezig geweest met de afronding van de cursus. Alle studenten moesten praktijkopdrachten uitvoeren op het gebied van preken, liturgie, schriftlezing en pastoraat en werden door ons en door elkaar beoordeeld. De meeste studenten vonden dit het spannendste onderdeel, aangezien sommigen niet verder waren gekomen dan de basisschool en niet gewend waren aan presentaties en beoordelingen. Daarnaast had deze lichte studenten als eerste groep een onderzoek moeten doen naar een lokaal cultureel fenomeen of gebruik in relatie tot het christelijk geloof. Ook dat was voor de meesten de eerste keer. De lessen in onderzoeksmethoden en contextualisatie die ik in de maanden ervoor had gegeven waren dan ook een hele uitdaging voor mij en voor de studenten. De onderzoeken resulteerden in presentaties tijdens de laatste week en de resultaten overtroffen onze verwachtingen. Naar aanleiding van de individuele presentaties gingen we in gesprek over zeer relevante onderwerpen als vrouwenbesnijdenis, polygamie en begrafenisrituelen. De gesprekken hielpen de studenten om te reflecteren op de verhouding tussen het christelijk geloof en de lokale tradities. In de laatste week kwamen ook de echtgenoten en echtgenotes langs om deel te nemen aan de 'family week', die bestond uit workshops en gesprekken over huwelijk, relaties en gezin.

Tijdens de dienst zaten PLTC-directeur Peter Ziame en ik naast de predikanten achter de avondmaalstafel voor in de kerk. Mijn blik ging langs de kandidaten voor inzegening. Daar zat Joseph, een stille verpleegkundestudent die goed kan preken. En Daniel die zijn basisschool niet heeft afgemaakt, maar wel vloeiend kan lezen en preken in frafra. Jessica, een jonge vrouw die de andere studenten zelfs tijdens de dienst enthousiastmeerde met haar frafra zang en dans. Gevolgd door de Russische Lena, al 30 jaar getrouwd met een Ghanese man. Georgina, een vrouw uit het zuiden die de kerk in Bolgatanga wil dienen. En catecheet en manusje-van-alles van de Pnielkerk, meneer Appiah. Ook de andere studenten zaten er netjes bij in hun donkerblauwe catechetenpakken met stropdas. Ik zag dat ze trots waren om hier temidden van de gemeenteleden uit alle dorpen in het Bolgatanga District te staan. Ook ik voelde trots opkomen om deze voornamelijk jonge mensen hier te zien staan na ruim twee jaar met ze te hebben opgetrokken. Na de dienst werden er groepsfoto's gemaakt, was er voor eten gezorgd en begonnen wij daarna voldaan aan onze terugreis naar Tamale. Daar wachtte een nieuwe groep studenten ons die avond al op om de volgende ochtend om 7 uur aan een nieuwe cursus en een nieuw avontuur te beginnen.



Foto's van de
laatste
trainingsweek en
de
inzegeningdienst
in Bolgatanga

